

Als wij onze zonden belijden

Raymond R. Hausoul
(zie pag. 14)

In mijn recensie van het boek *Bestemd voor Overwinning* (pag 14) wees ik er al op, dat er soms wordt beweerd, dat de uitspraak van 1Jh1:9 geen betrekking heeft op gelovigen. Om de recensie niet te overbelasten, wil ik in dit artikel daar kort nader bijilstaan.

Laat ik allereerst de context van het betreffende vers geven: 'Als wij zeggen dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en de waarheid is niet in ons. Als wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid. Als wij zeggen dat wij niet gezondigd hebben, maken wij Hem tot een leugenaar en zijn woord is niet in ons' (1Jh1:8-10). De schrijver plaatst tussen het ontkennen van zonde (vs8) en het ontkennen van zonden (vs10), het belijden van zonden (vs9). De mens in vs9 staat, in tegenstelling tot hen in vs8 en vs10, eerlijk voor God en beseft dat hij een zondaar is en zondigt. Hij hoeft zijn zonden niet voor God te verbergen en mag beseffen dat God hem vergeeft op basis van Christus' offer. Aan dit offer is God trouw en rechtvaardig, door hem die zijn zonde belijdt, te vergeven en te reinigen van alle ongerechtigheid.

Denkt de schrijver hierbij aan ongelovigen die hun zonden belijden, of aan gelovigen die dat doen? Doordat vs8 en vs10 spreken over mensen die de macht van de zonde en aanwezigheid van zonden ontkennen, zou het in vs9 om ongelovigen kunnen gaan. Zij erkennen dan door het onderwijs van 1Jh dat zij zondaren zijn. Ze belijden hun zonden voor God die dan, op basis van Christus' offer, trouw in rechtvaardigheid hun zonden vergeeft en hen reinigt van al hun ongerechtigheden. Doordat de schrijver ook bij de dwaling in vs8 en vs10 in de wij-vorm spreekt, hoeft dit niet per se te betekenen dat hij in vs9 met 'wij' op de gelovigen doelt, waartoe hijzelf behoort. Als 1Jh dus op ongelovigen doelt, zou dat ten diepste impliceren dat christenen niet meer bij God om vergeving hoeven te vragen als ze hebben gezondigd. In 1:8-10 spreekt 1Jh dan over hetgeen

waaraan ongelovigen mogen vasthouden als ze zondigen, en in 2:1-2, spreekt hij over hetgeen waaraan gelovigen mogen vasthouden als ze zondigen. Ondersteuning hiervoor vindt men verder in de gedachte dat het Nieuwe Testament nergens anders na het verzoeningswerk van Christus de christen oproept om zijn zonden tegenover God te belijden. Wel vinden we christenen die hun zonden tegenover elkaar belijden (Jk5:16) of ongelovigen die bij hun bekering hun zonden belijden (Hd8:22; 19:18). Maar over christenen die tijdens hun leven met de Heer hun zonden aan God belijden, zwijgt het Nieuwe Testament verder.

De meeste uitleggers denken echter dat de schrijver wel degelijk spreekt over gelovigen die, in tegenstelling tot de mensen in vs8 en vs10, hun zonden aan God belijden. Het gebruik van de wij-vorm pleit eerder ervoor te denken aan gelovigen, aangezien de schrijver bij deze groep van gelovigen hoort en niet bij de groep dwaalleraars. Als vs8 en vs10 over gelovigen gaan die, na hun bekering, stellen dat ze niet meer zondigen, stelt vs9 daar de ware gelovigen tegenover die hun zonden aan God belijden. Zij komen ermee voor de dag, terwijl de anderen het in de duisternis verbergen. In 2:1-2 sluit 1Jh dan aan bij hetgeen hij in 1:9 al zei, door te schrijven: 'Mijn kinderen, ik schrijf jullie deze dingen' (2:1a). De schrijver toont hiermee dat ook hetgeen voorafgaat aan 2:1-2 voor de gelovigen is bedoeld. Zoals 1:9 in contrast staat met 1:8, staat 1:10 dan in contrast met het daarop volgende 2:1-2. De gelovigen belijden hun zonden aan God omdat zij deze zonden niet tussen hen en God willen laten in staan (vgl. Mt6:12). Ze beseffen dat ze in het verleden door de genade zijn gered (*conversio actualis*) en belijden hun zonden door te wijzen op die genade die hen blijft vergeven en reinigen van alle ongerechtigheid die er tussen hen en God in staat (*conversio continua*). Het gaat zodoende niet om het belijden van zonden door de gelovige omdat God de strenge Rechter is, maar het belijden van zonden omdat God de liefdevolle Vader is. Met deze liefdevolle Vader wil de gelovige in nauwe relatie staan. Doordat God licht is, willen ook zijn kinderen in dit licht wandelen, opdat zij in alles lijken op Hem die hen door de genade heeft vrijgekocht.